

HÜDA PAR SEÇİM BEYANNAMESİ

Haziran 2018

Mizanpaj : Aksa Grafik ☎ 0412 223 72 73

Baskı :

İÇİNDEKİLER

Hüdapar Seçim Beyannamesi	5
Dil ve Üslup	6
Yeni Anayasa ve Millet İradesi	6
Düşünce Hürriyeti (Akıl Emniyeti)	7
İnanç ve İbadet Hürriyeti	8
Etnik ve Dini Azınlıklar, İrkçılığın ve Ayrımcılığın Önlenmesi	9
Kürt Meselesi	9
Eğitim	12
Adalet	12
Ohal	13
İktisat	13
Vergi Adaleti	17
İsraf, Rüşvet ve Yolsuzlukla Mücadele	18
Sağlık ve Sağlıklı Beslenme	18
Tarım ve Hayvancılık	19
Çalışma Hayatı	20
Evlenme ve Aile Kurma Hakkı (Nesil Emniyeti)	20
Kadın	21
Dış Politika	22
Filistin, Kudüs ve Mescid-i Aksa	23
İrak Kürdistan Bölgesi ile İlişkiler	24

HÜDA PAR SEÇİM BEYANNAMESİ

- HAZİRAN 2018 -

Bismillah...

24 Haziran 2018 Seçim süreci ve sonuçlarının şimdiden memleketimiz için hayırlara vesile olmasını Rabbimizden niyaz ediyoruz.

HÜDA PAR; 16 Nisan 2017’de yapılan ve Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemini getiren referandumda vesayet rejiminin idari, askeri, yargı gibi bürokratik oligarşik yapısının kısmen de olsa son bulması ve 12 Eylül askeri cunta anayasasının değişmesi için destek verdi. Bu nedenle HÜDA PAR’ın 24 Haziran seçimleri için beyannamesinde hayati gördüğü en önemli husus; tarihimize, medeniyet değerlerimize ve bu topraklara ait olacak “Önce İnsan Öncelik Adalet” ekseninde insanı merkeze alan âdil bir anayasa yapmaktır.

Bu anayasadan amaç;

Temeli adalet, öznesi insan ve insanlık değerleri olan; farklı etnik ve inanç kimliklerin yasal olarak tanındığı; din, can, mal, akıl ve nesil emniyetinin teminat altına alındığı; hukukun üstünlüğünün sağlandığı; kanunların her kesim

için adalet ekseninde eşit olarak uygulandığı ortak bir vatandaşta hür ve âdil bir toplum düzenini tesis etmektir.

DİL VE ÜSLUP

Üzülerek belirtelim ki uzunca bir zamandır iktidarı ve muhalefeti ile siyaset kurumunun tercih ettiği üslup, siyasi nezaket ve nezahete aykırılık teşkil etmektedir. Bu aykırılık, toplumda kutuplaşma ve kamplaşma ile neticelenmektedir. Bu sonuç, zenginliğimiz olan farklılıklarımızı çatışma zeminine taşıyarak bölgemizi kaosla teslim almaya çalışan küresel emperyalist güçlerin ve işbirlikçilerinin ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramamaktadır.

Meselelere yaklaşım biçimlerimiz ne kadar farklı olursa olsun tercih edeceğimiz üslup, siyasi nezakete ve insan onuruna uygun olmak zorundadır. “Üslubu beyan, aynıyla insan” sözü de bu hakikate işaret etmektedir. “Önce İnsan, Öncelik Adalet” diyen bir siyasi hareket olarak hiçbir siyasi kazanımın eşref-i mahlûkat olan insandan daha üstün olmadığını hatırlatmak isteriz. Siyasi çıkarlar uğruna toplum kutuplaştırılmamalı, bütünleştirici olunmalıdır. İnsanların düşüncelerini ifade etmekten korkmayacakları bir siyasi ortama imkân tanınmalıdır. Hiç kimse ötekileştirilmemelidir.

YENİ ANAYASA VE MİLLET İRADESİ

12 Eylül askeri cuntası tarafından hazırlanan 1982 Darbe Anayasası bu topluma silah zoruyla giydirilmiş bir deli gömleği gibidir. Halkın büyük çoğunluğunun talebi tamamen yeni bir anayasadır. Yeni anayasa vesayetten ve ideolo-

jiden arınmış, sivil bir anayasa olmalıdır. Başlangıç bölümü kısa ve öz olmalı, etnik vurgulardan arındırılmalı, insani hak ve özgürlüklere kuvvetli bir vurgu yapmalıdır.

Değiştirilemez nitelikte hiçbir maddesi olmamalı, ideoloji dayatmamalıdır.

Milletvekili yemin metni değiştirilmelidir. Hiç kimseye bir ideoloji üzerine bağlılık yemini ettirilmemeli, toplumun faydasına çalışılacağına dair yemin edilmelidir.

Yeni anayasa; toplumun farklı kesimlerinin ortak paydalarda buluşmasını sağlayacak, hiçbir vatandaşın ötekileştirilmesine veya iç düşman olarak tanımlanmasına yol açmayacak şekilde hak ve adalet ölçüsü gözetilerek yapılmalıdır.

Müslüman halkımızın inancına aykırı kanun çıkarılmayacağı anayasal bir kural haline getirilmelidir.

Bugüne kadar “yönetimde istikrar” için feda edilen “temsilde adalet” sağlanmalı, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nde artık hiçbir makul ve meşru gerekçesi kalmayan seçim barajı ortadan kaldırılmalıdır.

Bedelli askerlik gibi geçici ve zengin-fakir ayırımı yapan ve kapsayıcı olmayan çözümler yerine profesyonel ordu oluşturularak askerlik hizmeti zorunlu olmaktan çıkarılmalıdır.

Denk bütçe anayasal bir zorunluluk haline getirilmeli, gelirlere fazla harcama yapılamayacağı anayasal hükme bağlanmalıdır.

Vatandaşlık tanımı ile temel hak ve hürriyetlerin düzenlendiği kısımda “Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan herke-

sin vatandaşlık haklarından eşit bir şekilde yararlanmasının temini devletin görevi, yükümlülüğü, varlık ve meşruiyet nedenidir.” şeklinde bir madde veya fıkraya yer verilmelidir. Böylece hem vatandaşlık tanımı ile ilgili tartışmaların son bulması sağlanmış hem de hak ve özgürlüklere kuvvetli bir vurgu yapılmış olur.

DÜŞÜNCE HÜRRIYETİ (AKIL EMNİYETİ)

İnsan için en belirgin ve ayırt edici özellik akıl ve aklın ürünü olan düşüncedir. İnsanlar akli melekeleri ile diğer varlıklardan ayrılırlar. Düşünce hürriyeti, aynı zamanda düşüncesini toplumla paylaşma yani ifade hürriyetini ve belli bir düşünce etrafında örgütlenme hakkını da kapsar.

Aklın kendi işlevini yerine getirebilmesi için düşünce özgürlüğünün olması gerekir. Ortak akla ulaşabilmenin bir yolu da fertlerin toplumsal meselelere eğilmeleri, problemlere çözüm bulmak için düşünceleri ve fikirlerini toplumla paylaşmalarıdır. Toplumsal ilerleme fikir üreten insanların varlığı ile mümkündür. Düşüncenin önünü tıkamak, insanlığa yapılacak en büyük haksızlık ve insanın fitratına yönelik bir zulümdür.

Hakaret, iftira, şiddete başvurma, ırkçılık, ayrımcılık, toplumun kutsal değerlerini aşağılama ve insan fitratına aykırı fiillerin savunulması, düşünce özgürlüğü olarak değerlendirilemez ve himaye edilemez.

Bunun yanında akıl emniyetinin sağlanması için, insan aklını geçici bir süreyle de olsa dumura uğratan, tatil eden alkol ile mücadele edilmeli, uyuşturucu ve uyarıcı madde-

lere ilişkin yasaklar titizlikle uygulanmalı, insanları farkına varmadan etkileyen, ahlaksızlığı tabii bir şeymiş gibi gösteren yayın ve çalışmalar önlenmelidir.

İNANÇ VE İBADET HÜRRIYETİ

İnsan fıtratına ve yaratılışa aykırı sapık inançlar dışında herkes kendi dininde ve dininin gerektirdiği ibadetleri yapmakta serbest olmalıdır. Bu hürriyet, anayasa ve yasalarla garanti altına alınmalıdır.

Din ve vicdan hürriyeti aynı zamanda inançlarının gereklerini ferdi veya toplu olarak yerine getirme ve bu amaçla kendisi gibi inananlarla bir araya gelerek toplanma ve örgütlenme hürriyetini de kapsar.

Kişinin inandığı dine göre yaşama, dinini kendisince muteber gördüğü kişilerden öğrenme, çocuklarına kendi dininin eğitimini verme ve inancına aykırı bir fiile zorlanmama hakkı da bu kapsamdadır. Buna bağlı olarak tüm devlet dairelerinde vatandaşların özel alan-kamusal alan ayırımı yapılmadan inançlarının gerektirdiği gibi tesettüre uygun giyinmesi anayasal teminat altına alınmalıdır.

Devlet inancın gereğini yaşamamanın önündeki her türlü engeli ortadan kaldırmak zorundadır. Devletin kendisi dahi vatandaşın inancına müdahale edemez. Dine ve dindara yönelik zorlama ve baskı olmamalıdır. Devlet, vatandaşının hangi dine nasıl inanacağını, neye inanıp neye inanmayacağını belirleyemez, inancını yaşamasına müdahale edemez. Kimden gelirse gelsin her türlü baskı ve müdahaleyi önlenmelidir.

ETNİK VE DİNİ AZINLIKLAR, IRKÇILIĞIN VE AYRIMCILIĞIN ÖNLENMESİ

Hukuk karşısında herkes eşittir. Kanun önünde hiçbir kişi veya kesimin başka kişi veya kesimlere üstünlüğü kabul edilemez.

Kamu hizmetlerinin verilmesinde ayrımcılık yapılamaz. Devlet, vatandaşları arasında etnik köken, din, mezhep, dil ve benzeri sebeplerden dolayı ayrımcılık yapamaz.

İdari, hukuki veya iktisadi alanda ayrımcılık, caydırıcı cezai müeyyidelere bağlanmalıdır.

Azınlıkların inançları, anayasal güvence altına alınmalıdır.

KÜRT MESELESİ

Etki alanı itibarı ile bugün yerellik ve bölgeselliği de aşarak uluslararası bir boyut kazanan bu meselenin çözümsüz kalması; ülkemiz, bölgemiz ve topyekûn bir İslam coğrafyasının aleyhinedir. Aziz İslam'ın medeniyet tasavvurunu sabote etmek, yer altı-yer üstü zenginlik kaynaklarımızı sömürmek ve siyonist işgal rejiminin güvenliğini sağlamak için her yolu mübah gören emperyalist devletler, Kürt halkının mazlumiyet ve mağduriyeti üzerinden sinsî hesaplar yapmaktadırlar. ABD'nin başını çektiği bu şer koalisyonunun bölgemizi fiilen işgal eden bir işgalci olduğu ve buradaki hiçbir etnik yapı ile inanç grubuna dost olmadığı aşîkârdır.

Hem hak ve adaletin gereğini yerine getirmek, hem de emperyalizmin bu meseleyi daha fazla istismar etmesinin önüne geçmek için daha önce kamuoyu ile paylaştığımız şu çağrımızı bu vesile ile bir kez daha yineliyoruz:

“Her ne kadar uzun süredir siyasetin ve basının gündeminde yer almasa da Kürt meselesi halen çözüm bekleyen en önemli meselelerden biri olmaya devam etmektedir. Şu anda memleketin gündeminde olan birçok diğer meselenin de bu mesele ile doğrudan veya dolaylı olarak ilgisi vardır. Meselelerin çözümününün diğer sorunlarımızın çözümüne de katkı sunacaktır.

Kürtler, Türklerin Anadolu’ya gelişinden binlerce yıl öncesinden bu topraklarda toplu olarak yaşamaktaydı. Müslüman Türk kardeşleri ile tarihsel birliktelikleri tarihin akışını değiştirmiştir. 1071’de Malazgirt’teki birliktelik ile Anadolu’nun fetih kapıları açıldı. 1514’teki beraberlik ile diğer İslam kavimlerinin önemli bir kısmının birlikteliğine giden yol açıldı. 1915’teki birliktelik ile Çanakkale boğazı ve Anadolu’nun kapıları Batılı emperyalistlere kapatıldı. Kürtler kiracı veya mülteci değil, bu vatanın sahibi ve devletin kurucu halklarından.

Yüzyıllarca diğer Müslüman kavimlerle birlikte kardeşçe yaşayan Kürtler ulus devlet fikrinin revaç bulmasından sonra sorun olarak algılanmış, kimlikleri ve varlıkları inkar edilmiştir. Daha sonra varlıkları kabul edilip meseleye çözüm arayışları olmuşsa da sorun doğru isimlendirilmediği için doğru reçeteler uygulanamamış, doğru usuller kullanılmadığı için çözülemeyen sorun derinleşerek uluslararası bir nitelik kazanmış ve bu nedenle çözümü gittikçe daha karmaşık ve zor hale gelmiştir.

Başarısız denemeler sonucunda yöntemin ve yaklaşımın düzeltilmesi gerekirken sorunun varlığı yeniden inkar edilmeye veya yapılması gereken her şeyin yapıldığı ve sorunun çözüme kavuştuğu iddia edilmeye başlanmıştır. Mesele bitmemiştir, devam ediyor. Sorun bizimdir, hepimizindir ve mutlaka çözüme kavuşturulmalıdır.

Devlete göre Kürt meselesi bir şiddet, terör ve kısmen ekonomik geri kalmışlık meselesidir. Dış mihrakların tahrik ve kışkırtmasıyla ülkenin başına bela açılmasıdır. Hakikatte ise hukuku olmayan ve bu nedenle sözde kalan kardeşliğin tahakkuk edememesidir. Adaletten sapma, ortak paydaları yok sayma suretiyle birliğin bozulmasıdır.

İsmlendirme ve teşhisi yanlış yapanın sorunu çözmesi mümkün değildir.

Kürt kavmi İslam ümmetinin asli unsurlarındandır. Yaşadığı coğrafya da ümmet coğrafyasının merkezidir. Meselenin çözümsüz kalması bütün bölgeyi olumsuz olarak etkileyecektir. Adil bir şekilde çözümü hem bölgeyi hem bütün İslam coğrafyasını rahatlatacaktır.

Müslümanların sorunu araçsallaştırması mümkün değildir; meselenin çözümünü araması inançlarının kendilerine yüklediği bir yükümlülüktür. Kürtlerin yaşadığı Türkiye, İran, Irak ve Suriye devletleri sorunu birbirlerinin aleyhine kullanma hesapları yapmamalı, çözümü için birbirlerine yardımcı olmalıdırlar.

Çözümün tam zamanıdır. Yasal düzenlemeler, AB istediği için veya birileri silah bırakacak diye değil; milletimiz hakkına kavuşsun, haksızlıklar ve huzursuzluklar son bulsun,

kardeşlik yeniden tesis edilsin ve adalet yerini bulsun diye yapılmalıdır.

Meselenin çözümsüz kalmasının sonucu emperyalist müdahalelere açık hale gelmiş huzursuz bir coğrafya, heba olan nesiller, kaynaklar ve ekonomik çöküntüdür.

Çözüm için ulus devlet paradigmasının terki, Kürtlerin de asli kurucu halk olarak kimliklerinin anayasal olarak tanınması, temel haklar konusunda şartsız adımlar atılması gereklidir.

Ekonomik, siyasi, sosyal, kültürel ayrıcalık ve ayrımcılıklara son verilmelidir.

Dil üzerindeki baskılar son bulmalıdır. Herkese anadilinde eğitim hakkı tanınmalı ve Kürtçenin de resmi dil olabilmesinin yolu açılmalıdır.”

EĞİTİM

Bir ülkenin eğitim kalitesinin o ülkenin medeniyet seviyesini de ortaya çıkardığı bilinen bir husustur. Son dönemlerde eğitim alanında yapılan düzenleme ve değişiklikler eğitim kalitesi, nitelikli insan yetiştirme ve bilgiyi çağın gereklerine uyarlama konusunda oldukça yetersiz kalmaktadır. Esasen bu sonuç, yazboz kavramsallaştırması ile ifade edilen eğitim politikalarının istikrarsızlığından kaynaklansa da asıl sorun, bu halkın inanç ve değerlerine yabancı, ithal ürünü eğitim sisteminin bizatihi kendisidir. Eğitim kurumlarını resmi ideolojinin aşılama mekanizması olarak gören zihniyetin henüz sona erdirilmediğini üzümlere müşahede etmekteyiz. Bu sorunla yüzleşilmediği ve sorunun bu kay-

nağına neşter atılmadığı müddetçe eğitimde istikrar, nitelik ve en nihayet başarı konularındaki ciddi sorunlar katlanarak devam edecektir.

Mevcut durum göz önünde bulundurularak ilköğretimden ortaöğretime, hatta yükseköğretime kadar inanç ve değerlerle bilimi harmanlayan yeni bir müfredata ihtiyaç vardır.

Bunun yanı sıra yarardan çok zarar getirdiği tespit edilen zorunlu karma eğitim dayatmasından ve bu yönde ebeveynlerin iradesine ipotek konulmasından vazgeçilmelidir.

Ayrıca eğitimde tek dil zorunluluğu da ortadan kaldırılarak başta Kürtçe ve Arapça olmak üzere eğitim devlet tarafından verilmeli, yeterli talep gelmesi halinde vatandaşların konuştuğu diğer farklı dillerde de eğitim yapılabilmesinin önü mutlaka açılmalıdır.

ADALET

“Adalet mülkün temelidir!” Mülkün yani devletin bekası adaletle mümkündür. Adalet; her hak sahibine hakkını eksiksiz teslim etmek ve her insanın din, can, mal, nesil ve akıl emniyetini koruma altına almaktır. Ayrıca bir kişiye ya da bir kesime olan öfke ve karşıtlığın herkesi ama özellikle de adalete uyma ve adaleti uygulama zorunluluğu bulunan devlet yetkililerini adaletsizliğe sevk etmemesi gerekir. Kurunun yanında yaşın yanmasına asla imkân tanınmamalıdır. Üzülerek belirtelim ki gelinen aşamada toplumda adalete olan inanç, ciddi anlamda sarsılmıştır. Yargının siyasallaşması, adamına göre muamele, uzun tutukluluk süreleri ile 28 Şu-

bat zulmü ve FETÖ yargısının kurbanlarının hala ceza evlerinde tutuluyor olması, adalet mekanizmasının içine düştüğü hali özetlemektedir. Adalet ve yargı sistemi; hak-hukuk ve hakkaniyet esaslı olarak yeniden yapılandırılmalı, yargı kurumlarının ideolojik ve siyasal etkilerden tamamen arındırılmasına çalışılmalı, halkına düşman gözü ile bakan devlet hafızası acilen temizlenmeli ve bu hafıza esas alınarak yargılanıp mahkûm edilen cezaevlerindeki yüzlerce insan bir an önce özgürlüğüne kavuşturulmalıdır.

OHAL

15 Temmuz darbe girişiminden hemen sonra ilan edilen OHAL'in darbecilere uygulanacağı, vatandaşlara ise dokunmayacağı hükümet yetkilileri tarafından dile getirilmişti. Ancak gelinen aşamada haksız gözaltı ve tutuklamalar, kamuya işçi-memur alımındaki mülakat usulleri, güvenlik soruşturmaları, görevden ihraçlar gibi hukuk dışı keyfi uygulamalar OHAL'in sadece darbecilere değil, vatandaşa da uygulandığını ortaya koymuştur. Özellikle Kürtler'in yoğun olduğu bölgelerde 90'lı yılları aratmayan güvenlik gerekçeli uygulamalar, halkta ciddi anlamda mağduriyetler oluşturmuş ve ülkeyi bir kez daha güvenlikçi politikaların esiri haline getirmiştir. Mülakat usulleri partizancılığa ve adam kayırmaya zemin oluşturmuş, hak sahibi ve liyakat ehli olanların hakkı gasp edilmiştir. Soruşturma yapılmadan ve savunma hakkı dahi alınmadan pek çok kamu çalışanı KHK'larla ihraç edilmek suretiyle kurunun yanında yaşın yanmasına zemin oluşturulmuştur. Yaşanan mağduriyetler, hak ve özgürlükler noktasındaki geriye gidişler göz önünde bulundurularak OHAL uygulamasına derhal son verilmelidir.

İKTİSAT

Kapitalizm; menfaati putlaştıran, kişisel çıkarı ilahlaştıran, acımasız ve vahşi bir kültürün ürünüdür. Bugün dünyanın birçok ülkesinde ve ülkemizde uygulanan kapitalist ekonomik sistem, insanlık ailesinin bir kısmını yoksulluğa ve hatta açlığa mahkûm etmiştir.

Bir tarafta insanlar açlık ile boğuşurken, öte tarafta doyumsuz ihtiras sahipleri, dünyanın yeraltı ve yerüstü kaynaklarını hızla tüketmekte, birçok canlı türünün yok olmasına, tabiatın tahribine, atmosferin ve çevrenin kirlenmesine neden olmaktadır. İncamız odur ki, dünyanın herhangi bir yerinde bir lokma ekmeğe muhtaç biri varsa, mutlaka bir başka köşesinde ihtiyacından fazla tüketen veya stoklayan birileri vardır. Zira dünya üzerindeki nimetler, sadece insanlara değil bütün canlılara yetecek miktardadır. Kapitalist iktisat teorisinin kesin doğru olarak kabul ettiği gibi “ihtiyaçlar sınırsız, kaynaklar ise sınırlı” değildir. Sınırsız olan ihtiyaçlar değil, belki kapitalistlerin kendi ihtiraslarıdır.

Gelir dağılımındaki adaletsizlik, sosyal patlamalara neden olabilecek boyutlardadır. Ancak ülkemizdeki aile içi dayanışma, zekât, sadaka, infak ve vakıf gibi dini müesseseler ve derneklerin yardım faaliyetleri ve yerleşmiş toplumsal yapı, sosyal patlamanın önüne geçmektedir.

Ülke gelirinin yaklaşık yarısını, toplumun en üst gelir grubunda bulunan % 20’lik bir kesimi almaktadır. Bu üst gelir grubu her dönem en yüksek payı alan kesimdir. Geriye kalan % 80’lik kesim, gelirin diğer yarısını almaktadır.

En alttaki % 20’lik kesim açlık, ikinci % 20’lik kesim ise yoksulluk içerisinde. Yoksulluk ve açlık sınırının altında

bir gelire sahip kişilerin oransal olarak belli bölgelerde kümelenmiş olması da hesaba katıldığında, adaletsizliğin boyutları daha da büyümektedir.

Bu çarpıklık bir an önce giderilmelidir. Bunun için Türkiye, kalkınma ve sanayileşme stratejilerini mutlaka değiştirmelidir. En alt gelir grubu ile en üst gelir grubu arasındaki uçurum kapatılmalı, fark makul seviyeye indirilmelidir.

Doğu, Güneydoğu, Doğu Karadeniz ve Orta Anadolu bölgelerinin ekonomik ve sosyal kalkınması, cumhuriyet tarihi boyunca hep ihmal edilmiş, bu bölgelerin ekonomik kaynakları da heba edilmiştir. Bu durum, anılan bölgelerin ekonomik ve sosyal sorunlarının çözülemez boyutlara ulaşmasına neden olmuştur.

Çıkarılan tüm teşvik yasalarına rağmen özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesine yeterli miktarda yatırım yapılmadığı, bu nedenle de bu bölgelerdeki işsizlik oranının Türkiye ortalamasının çok üzerinde olduğu açıktır. Ülkeyi idare edenler ise bunun sebebinin güvenlik zaafiyeti ve şiddet olayları olduğunu belirterek bir nevi sorumluluktan kurtulmaya çalışmaktadırlar. Sermayenin ürkek olduğu, yeterli güvenliğin olmadığı, riskli ve istikrarsız bölgelerden kaçtığı doğrudur. Ancak güvenlik ve istikrarı sağlamakla görevli olanların, güvenlik zaafiyetini kendi kusurları olarak görmeleri gerekirken, aksine bir başka kusurları olan işsizlik ve geri kalmışlığa mazeret olarak göstermeleri laf cambazlığından başka bir anlam taşımamaktadır.

Devlet, özel sektörün girmedığı bölgelerde ve alanlarda bizzat yatırımlar gerçekleştirerek vatandaşlarına iş imkânı sağlamak durumundadır. Bu bölgeler geniş tarım ve hay-

vancılık imkânlarına sahiptir. Petrol, sadece bu bölgelerden çıkarılmaktadır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri, geniş bir sınır ticareti potansiyeline sahip olduğu halde bu potansiyelden istifade edilmesinin önü kapatılmıştır. Irak, İran ve Suriye sınır bölgelerinde serbest ticaret bölgeleri kurulmalı, sınır ticaretinin arttırılması için yeni sınır kapıları açılarak Kıbrıs ve Gürcistan'a olduğu gibi bu komşu ülkelere de pasaportsuz geçişe imkân tanınmalıdır. Suni gündemlerle komşu ülkelerle yaşanan gerginliklerin faturası millete kesilmektedir. Özellikle sınır ticareti ile geçinen kesimler ile kamyoncu esnafının sorunları derhal çözülmeli, zararı en çok da vatandaşlara dokunan içi boş, hamasi söylem ve pratiklerle oluşturulan bu anlamsız çıkmazdan kurtulmanın yoluna bakılmalıdır.

Merkezinde insan/insanlık olmayan, refahı topluma yayma amacından uzaklaşmış, sadece ülke ekonomisini büyütme kilitlenmiş bir iktisat anlayışını reddediyoruz. Fert başına GSMH bu günlük miktarın yüz misline çıkırsa dahi, toplumun açları ve fakirlerinin sayısında azalma olmuyorsa, bu ekonomik büyümenin aç ve yoksullar için hiçbir anlamı yoktur. Önemli olan gelir dağılımındaki adaletsizliği ortadan kaldırmak ve refahı tabana yaymaktır. Aksi halde ekonomik refah düzeyi artan kesimlerin; yoksulların haklarını, yeraltı ve yerüstü kaynaklarındaki hisselerini gasbetmiş olmalarına seyirci kalınmış olur.

Merkezinde insan olan, insanın refahını arttırmayı hedefleyen, vicdanları ve adalet duygusunu incitmeyecek bir iktisat politikası uygulanmalıdır.

İktisat politikasının temel amacı insan ise; ekonomik büyümenin hedefi de istihdamı arttırmak ve işsizliği mümkün olan en alt seviyeye indirmek olmalıdır. Bu nedenle meslek edindirme kursları yaygınlaştırılmalı, özellikle vasıfsız işsizlerin meslek ve sanat sahibi olmaları sağlanmalıdır

Ülke, gerek sanayi gerekse tarım ürünleri açısından dışa bağımlılıktan kurtulmalıdır.

Faize dayalı ekonomik sistem tamamen kaldırılmalıdır.

Gerek kamu gerek bankacılık ve gerekse de bireyler arası borçlarda faiz temelli anlayış olmamalıdır.

VERGİ ADALETİ

Adil bir vergilendirme sisteminde vatandaşa yüklenecek vergi yükü, serveti ve geliriyle orantılı olmalıdır. Türkiye'deki vergi sisteminde zahiren az kazanandan az, çok kazananın çok vergi alınmaktadır. Ancak gerçekte durum tam tersinedir. En yüksek oranda vergiyi dar gelirliler ödemektedir.

Tüketim malları ve hizmetlerden alınan dolaylı vergilerle maaş ve ücretlerden kaynakta kesilen vergilerin, toplam vergi gelirleri içindeki payı çok yüksektir. Hayatlarını devam ettirebilmek için kazançlarının tamamını harcamak zorunda kalan, böylece hem kazanırken hem de harcarken vergi veren dar gelirlili vatandaşların aleyhine olan orantısızlık mutlaka düzeltilmelidir.

Devlet vergi toplamada şahin gibi olmamalı, gerektiğinde negatif vergi uygulamalıdır. Her evden en az bir sigortalı çalışan olmalı, dar gelirlilere ucuz ve vergisiz elektrik,

doğalgaz ve su verilmelidir. Devlet, hayatın zaruretlerini belirlemeli ve bu zaruretlerin temininde, maddi geliri ve ekonomik durumu düşük vatandaşlarına destek olmalıdır.

Devlet, zorunlu ihtiyaçlar konusunda vatandaşlarını kâr kapısı olarak görmemeli ve vergilerle bu zaruretleri ulaşılmaz kılmamalıdır. Evi olmayanların, yatırım veya ticari amaç olmaksızın oturmak için aldıkları meskenden vergi alınmamalıdır.

Devlet asgari ücretliden vergi almamalı, asgari ücretin tamamı vergiden muaf tutulmalıdır. Asgari ücret yükseltilerek “altın” fiyatına endeksli olarak sabitlenmelidir. Temel ihtiyaç maddeleri de vergiden arındırılmalıdır. Asgari ücretten fazla kazancı olanlardan asgari ücret düşüldükten sonra geri kalan miktar vergilendirilmelidir. Haberleşme ve kültür harcamalarındaki vergi oranları makul seviyeye indirilmelidir.

Vergi mevzuatı yeniden düzenlenerek basitleştirilmeli, vergi oranları düşürülerek tabana yayılmalıdır.

İSRAF, RÜŞVET VE YOLSUZLUKLA MÜCADELE

Devletin itibarı vatandaşın refahındadır. İsrاف ve lükse düşkünlük ise iktisadi bir hastalıktır. Nimetlerin zevaline sebeptir ve mutlaka önlenmelidir. Özellikle kamu kaynaklarının israfı endişe verici boyutlardadır.

Kamu kaynaklarının israf edilmesinin nedenlerinin başında yolsuzluk gelmektedir. Yolsuzluğun sebepleri pek çoktur. Ancak en başta geleni ahlak ve maneviyat yoksunluğudur.

Yaygın toplumsal hastalıklarımızdan olan yolsuzluk ve rüşvete son verilmesini sağlamak üzere etkin denetimler gerçekleştirilmeli, kamu harcamalarında şeffaflık sağlanmalıdır. İhale mevzuatında gerekli düzenlenmeler yapılmalıdır.

Yolsuzluk ve rüşvetle mücadelenin etkin yollarından biri de kamu görevlilerinin maaşlarını başka bir gelir kaynağına ihtiyaç duymayacakları seviyeye çıkarmaktır.

SAĞLIK VE SAĞLIKLI BESLENME

Sağlık hizmetleri devletin temel görevlerindedir. Vatandaşlar bu hizmete kolay ve ücretsiz ulaşabilmelidir. Özellikle yıllarca ihmal edilmiş ve mahrum bırakılmış bölgelere ağırlık verilmeli ve bu bölgelerin sağlık hizmetleri konusundaki eksiklikleri ivedilikle giderilmelidir.

Sürekli tedaviye muhtaç hastaların, sağlık primi ödeyip ödemediğine veya prim borcu bulunup bulunmadığına bakılmaksızın, tedavileri sağlanmalıdır.

Sağlıklı bir toplum için sağlıklı bir beslenme şarttır. Devlet, gıda üretim piyasasını tam olarak kontrol altına almalı, sağlığa zararlı ürünleri piyasaya sürülmeden engellemelidir. Obezite hastalığına giden yolu, henüz çocukluk döneminde kapatacak tedbirler almalı, bilinçli beslenme ve organik gıda alışkanlığı eğitimi, okul öncesi dönemden itibaren verilmelidir.

Devlet, sosyal devlet olmanın bir gereği olarak; sağlıklı beslenme ihtiyacını karşılamaktan aciz, kimsesiz, çocuk, yaşlı ve yardıma muhtaç vatandaşların temel beslenme ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlüdür.

TARIM VE HAYVANCILIK

Bir milletin kendi kendine yetebilirliği açısından tarım, stratejik bir öneme sahiptir. Tarımsal ürünlerde dışa bağımlılığın önlenmesi hayati önem taşımaktadır. Bu nedenle çiftçiler birer hazine gibi kıymetli görülerek korunmalıdır. Yarım kalmış sulama tesisleri süratle tamamlanmalı, sulanabilir tarım arazilerinin miktarı arttırılmalı ve toprak bir an önce su ile buluşturulmalıdır. Tarıma dayalı sanayi teşvik edilmeli, üretimin arttırılması için çiftçi, sembolik ve göstermelik olarak değil gereği gibi desteklenmeli, kullandığı mazottan vergi alınmamalıdır.

Tarım ve hayvancılık konusunda yanlış politikalar uygulanmıştır. Bu nedenle coğrafya ve iklim şartları itibarıyla kendi nüfusumuzun ihtiyaç duyduğu miktardan çok daha fazlası üretilip ihraç edilebilirken temel gıda ürünleri bile ithal edilir duruma gelinmiştir.

Ülkenin bu durumdan kurtarılması için yerinde tarım politikaları ve teşviklerle ülke yeniden ihracatçı bir konuma getirilmelidir.

ÇALIŞMA HAYATI

Herkesin adil ve elverişli koşullarda çalışma, işini özgürce seçme ve işsizliğe karşı korunma hakkı vardır. Diplomalı işsizliğe son verilmelidir. Gençlerimize meslek ve kabiliyetlerine uygun iş imkânları sağlanmalıdır.

Herkesin dinlenme, meslek seçme, sendika kurma veya dilediği sendikaya üye olma; herhangi bir ayırım gözetilmeksizin eşit iş için eşit ücret isteme, kendisi ve ailesi için insan onuruna yaraşır bir yaşam sağlayacak düzeyde adil ve

hakkaniyetli bir ücrete hakkı vardır. Hiç kimse başkasının çalışmasından haksız kazanç sağlayamaz. İşçilerin sigortasız çalıştırılması engellenmelidir.

Çalışma şekli, muhtevası ve saatleri; her ferdin dini vecibelerini yerine getirme, kendisini meslekî, siyasî, içtimaî ve manevî yönden geliştirme, bu amaçlarla hazırlanmış eğitim programlarına aktif katılma hakkına sahip olduğu gözetilerek düzenlenmelidir.

Çalışanların çalışma süresi ve şartları iyileştirilmeli, buna aykırı davranışlara yaptırımlar getirilmeli, bu konuda denetimler arttırılmalıdır. İşverenlerin, sermayenin gücünü kullanarak emekçiye zulmetmelerine; emekçilerin de meşru bir neden yokken topluluk gücünü kullanarak sermayeye zarar vermesine engel olunmalıdır.

Mevsimlik işçilere sosyal güvence verilmeli, iş koşulları iyileştirilmelidir. İşçi ölümlerini önleyici ciddi ve caydırıcı tedbirler alınmalıdır.

EVLENME VE AİLE KURMA HAKKI (NESİL EMNİYETİ)

Evlenme çağına gelen her erkek ve kadın, evlenme ve aile kurma hakkına sahiptir. Aile toplumun nüvesi, devamının garantisidir. Sağlıklı bir toplum ancak ve ancak sağlıklı ailelerle mümkündür. Bu nedenle aile kurumunun korunması ve aile kurmanın teşvik edilmesi devletin vazifelerindedir.

Evlenme çağına geldiği ve evlenmek istediği halde maddi imkânsızlıklar nedeniyle evlenemeyen vatandaşlar için fon ayrılmalıdır.

Zinanın; toplumumuzun kahir ekseriyeti tarafından haram ve büyük bir ahlaksızlık olarak kabul edildiği, toplumu ifsad ederek ahlakını bozduğu, neslin karışmasına sebebiyet verdiği, huzur ve barış ortamını bozduğu kesin bir gerçektir. Seküler anlayışın dayatmalarının sonucu suç olmaktan çıkarılan zina, yeniden suç olarak tanımlanmalıdır.

Aile huzurunu bozan, evliliğin temellerini dinamitleyen her türlü gayri ahlaki müessese ortadan kaldırılmalıdır. Bu kapsamda devlet gözetiminde fuhuş, devlet eliyle kumar yasaklanmalıdır.

Aileyi Koruma Kanunu adıyla yürürlüğe konulan ancak şu ana kadarki uygulamalarıyla aile kurumunu dinamitleyen kanun lağvedilmelidir. 18 yaşını doldurmadan evlendiği için kocası cezaevine atılan binlerce kadının ve babasız kalan çocukların mağduriyetleri giderilmeli, aileyi koruma adına yapılan düzenlemeler inancımız ve örfümüz dikkate alınarak hazırlanmalıdır.

KADIN

Huzur ve barış ortamının sağlanması, manevi ve ahlaki değerlerle donatılmış bireylerin yetişmesi ile mümkündür. İnsanın ilk öğretmeni ailesidir, toplumu yetiştiren kadındır. Kadının hak ettiği yerde olması ve en asli vazifesini yerine getirebilmesi, sosyal politikamızın esasları arasındadır.

Kadının cinsel ve ekonomik istismarının önlenmesi, ona yönelik her türlü şiddetle mücadele edilmesi ve hak ettiği hürmeti görmesi öncelikli politikalarımızdandır.

Kadınlarla ilgili düzenlemeler yapılırken inanç ve toplumsal değerler göz önünde tutulmalıdır. Kadının fitratına uygun işlerde istihdamına dikkat edilmelidir.

Kadına ve çocuklara yönelik şiddet ve sömürünün engellenmesine yönelik caydırıcı uygulamalar ve hukuki düzenlemeler yapılmalıdır.

Bayanların okur-yazarlık oranı ve eğitim düzeyi arttırılmalıdır.

Çocukları çalışmaya zorlayan sebepler ortadan kaldırılarak çocukların aile tarafından istismarı ve sokakta çalıştırılmaları engellenmelidir.

DIŞ POLİTİKA

Türkiye, kuruluşundan ve özellikle NATO'ya üye olduğu 1952'den bu yana dış politikasını NATO çıkarları doğrultusunda şekillendirmiştir. Uluslararası güçlerin menfaatlerini ve siyonist terör rejiminin güvenliğini merkeze alan ve bunu bir kırmızıçizgi olarak belirleyen bu bakış açısı, Türkiye'yi asırlar boyu içinde yaşadığı İslam coğrafyasının medeniyet değerlerinden hızla uzaklaştırmıştır. Bahse konu durum, ülkemizi komşularıyla gereksiz ve tehlikeli gerginliklerin içine sürüklemekle kalmamış, zaman zaman kimi komşu ülkelerle savaşın eşiğine dahi getirmiştir. Son dönemlerde başını ABD'nin çektiği NATO'ya üye kimi ülkelerin Türkiye aleyhine ortaya çıkan düşmanca faaliyetleri ve 15 Temmuz gerçeği, devlet-hükümet düzeyinde bu bakış açısında kırılmalara sebebiyet verse de bu durum, tam olarak halkın beklentisini karşılayacak düzeyde olmamıştır.

18 Nisan 2018’de NATO üyesi ülkelerin Suriye’ye yönelik hava saldırılarına hükümet kanadından destek açıklanmasının yapılmış olması, bu çelişkiye ve acı gerçeğe işaret etmektedir. Sıklıkla dile getirdiğimiz gibi, İslam coğrafyası söz konusu olunca şu iki hususu kırmızıçizgi olarak belirlemek gerekiyor:

1- Sorun ne olursa olsun, çözümünde silaha ve şiddete başvurmamak.

2- Sorunlarımızı kendi aramızda iç dinamiklerimizle çözmek ve hiçbir şekilde emperyalizme havale etmemek.

Ümmet coğrafyasında ve medeniyet tasavvurumuzda kapanmaz yaralar açan Suriye meselesi başta olmak üzere dış politikaya bu anlayışın mutlaka hakim kılınması gerekmektedir. Bu meyanda, Suriye meselesinin çözümü için bölge devletleri tarafından siyasi çözüm merkeze alınarak askeri çözüm seçeneği tamamen devre dışı bırakılmalıdır. Ayrıca Suriye’de bütün etnik unsurlar ve inanç grupları dikkate alınarak adalet temelinde bir siyasi-idari sistemin inşasına çalışılmalıdır.

Yemen’de devam eden iç savaşın açlık ve salgın hastalıklara yol açtığı, durumun vahametinin her geçen gün arttığı göz önünde bulundurularak Türkiye, sorunun çözümü için aktif rol üstlenmeli ve savaşın sona erdirilmesi için bütün imkânlarını seferber etmelidir. Açlık ve salgın hastalıkların sona erdirilmesi için birkaç milyar dolara ihtiyaç olduğu halde bunu sağlamayan Yemen’in sınır komşusu Suud Krallığı’nın Ümmet’in yüz milyarlarca servetini ABD’ye peşkeş çekmesi de en az iç savaş kadar can yakıcıdır.

Dış politika itibarı ile genel anlamda komşularımızla iyi geçinme ve yönümüzü İslam Âlemi'ne çevirerek İslam İşbirliği Teşkilatı ve D-8'lere işlerlik kazandırmayı ana hedefimiz olarak belirlemeliyiz. Hükümet, AB'ye üyelik başvurumuzu rafa kaldırarak NATO üyeliğimizi gözden geçirmeyi ve acilen bir İslam Ülkeleri Bakanlığı'nı kurmayı programına almalıdır.

FİLİSTİN, KUDÜS ve MESCİD-İ AKSA

Siyonist işgal rejiminin Kudüs'ü başkenti ilan ederek sadece bölge barışını değil, dünya barışını da tehlikeye düşüren açıklama ve pratiğine Türkiye başta olmak üzere İslam ülkelerinin hiçbiri bigâne kalmamalıdır. Bu kapsamda siyonist işgalci rejime büyük bir devlet kurma yolundaki en kritik dönemeçlerden biri olan ABD'nin elçiliğini Kudüs'e taşıması karşısında ABD ile ilişkiler gözden geçirilmeli, siyonist işgal rejimi ile bütün ilişkiler kesilmeli, devlet olarak tanınmasından vazgeçilmelidir. Siyonistlere karşı mücadele edenler desteklenmeli, siyonist rejimle işbirliği yapanlar, teröre destek verenler listesine alınmalıdır.

IRAK KÜRDİSTAN BÖLGESİ İLE İLİŞKİLER

Türkiye ile Irak Kürdistan bölgesi arasında 25 Eylül 2017 referandumuna kadar gayet makul bir ilişki vardı. Siyaset, ticaret, eğitim, kültür-sanat alanındaki son derece müspet ilişkiler karşılıklı kazanımlara vesile olmuştur. Bu ilişkiler, inanç birlikteliği ve ortak tarihsel geçmişe sahip halklar düzeyinde de çok olumlu karşılanmıştır. 25 Eylül referan-

dumuna Türkiye'nin en üst düzeyden ortaya koyduğu karşı tavır ve incitici üslup bu kazanımlara hanel getirmekle kalmamış, halklar düzeyinde psikolojik kırılmalara da sebebiyet vermiştir. Mevcut durum her iki halkın da yararına değildir. Bölgede zaten var olan ekonomik durgunluğa canlılık kazandırılması ve her türlü siyasi, iktisadi, sosyal ve kültürel ilişkilerin en üst seviyeye çıkarılması zaruridir. Ayrıca Irak Kürdistan bölgesi ile beraber komşu ülkelerdeki Kürtlerle de yakın temas sağlanabilmesi için imkânlar oluşturulmalı; bu bölgelerde ticari düzeyde serbest dolaşım imkânı sağlanmalıdır.

“Yaşanabilir bir dünya ve kazanılacak bir ahiret hayatının temel ölçüsü, ADALETTİR.”